

DIERenLIED - interview met Esmé Bos en Bart Voet

Vorig jaar schitterden Esmé Bos en Bart Voet op MoMeNT in een muzikaal eerbetoon aan Ella Fitzgerald. Dit jaar richten ze zich tot de allerkleinsten (2,5+) én hun familie met een theateraal concert over dieren. DIERenLIED kent in Tongeren een avant-première.

Esmé Bos en Bart Voet © Diego Franssens

Esmé en Bart: DIERenLIED is, na *Wiegelied* en *Concert Magiq*, de derde voorstelling in een reeks van theatrale concerten voor kinderen en hun families. *Wiegelied* zat vol met warme liedjes, rustig en lief. Voor *Concert Magiq* hadden we ons laten inspireren door het magisch bewustzijn van kinderen. Als kinderen een boom zien, dan zijn ze die boom. We hebben toen liedjes geschreven over magische momenten in een klein mensenleven, zoals gaan slapen bij oma en opa of naar de wolken kijken. **DIERenLIED is de meest swingende voorstelling van het drieluik.** Mooie animatiefilms over dieren zijn vrolijk en ontzettend grappig doordat de dieren vaak vermenselijkt worden en kinderen er iemand uit hun omgeving in herkennen. **Die vrolijkheid en humor zitten ook in DIERenLIED.**

Er bestaan heel veel liedjes over dieren. Hoe hebben jullie daaruit een keuze gemaakt?

Esmé en Bart: Vooral heel veel luisteren (lachen). We selecteerden liedjes waarvan het arrangement mooi is en waar een fijne melodie in zit. We zochten ook naar diversiteit qua inhoud, zodat het niet alleen over vogels gaat. Verder wilden we **liedjes uit diverse talen**: Roemeens, Arabisch, Dari, Engels, Nederlands, Spaans, Kikongo, Portugees, Frans en Duits. Er is vaak veel diversiteit qua achtergrond en taal bij ons publiek. Het is dan fijn als zij een taal herkennen die ze al elders gehoord hebben of zelf spreken. Maar ook als dat niet gebeurt, is het **voor kinderen fascinerend om al die verschillende talen te horen**. En voor ons is het fijn om hen die diversiteit te geven. De kleuren van de verschillende talen doen je stem ook anders klinken. Het is natuurlijk wel pittig om al die talen te leren. We checken trouwens bij native speakers dat onze uitspraak correct is.

DIERenLIED © Dhurka Nagaratnam

Daarnaast schreven we ook eigen nummers, in het Nederlands. Zo spelen we een walviswals, over een walvis die z'n ouders roept. Dat is voor de kinderen een aanknopingspunt en tegelijkertijd ervaren ze dat ze zich niet hoeven te schamen om te huilen.

Hoe ervaren jullie het om te spelen voor kinderen?

Esmé en Bart: Het is heel dankbaar om voor kinderen te spelen. **Kinderen kijken met heel hun wezen, en zijn heel direct in wat ze teruggeven.** Kinderen hebben ook een kortere spanningsboog dan volwassenen. Daarom spelen we liedjes van minder dan 3 minuten en proberen we elk nummer net iets anders aan te pakken, bijvoorbeeld door een ander instrument te gebruiken. Het is veel werk, maar wel leuk werk. We kunnen heel vrij zijn in het zingen en spelen. En dat is wat kinderen voelen. **We proberen echt hun verbeelding op te wekken.** Dat doen we via muziek, maar ook via projecties van Geert De Wit, onze technicus. Het is geweldig als je dan voelt dat de kinderen in de beleving zitten.

Interview door Niels Dewil

RADMAN - sfeerverslag

Op het Stadhuisplein staat een reuzenrad, waarin je kan luisteren naar Radman, een theaterbeleving van Schippers&VanGucht en Het Zuidelijk Toneel met tekst van Gerda Dendooven. Vandaag tussen 12u en 17u is de laatste kans. Instappen dus!

Wanneer je in het rad stapt, word je onmiddellijk verheven boven de stad. Het uitzicht alleen al is de moeite waard. Maar na de lange veiligheidsvoorschriften (hoewel je je helemaal niet onveilig voelt in de goed afgesloten gondel) begint de tekst: **een verhaal over alles wat er te zien is - en vooral alles wat er niet te zien is.** Het verhaal van Radman wordt ondersteund door een verbluffende soundscape. Je hoort het knarsen van het rad, maar ook muziek die, net als de tekst, tot de verbeelding spreekt.

Hoog in het rad, zo hoog dat je boven Ambiorix uittorent, waar de wind soelaas biedt voor de hitte, kijk je uit over Tongeren. **De stad wordt een decor, alle mensen op de markt, met al hun bedrijvigheid, worden figuranten.** In het gondeltje liggen ook verrekijkers, om alles wat daar aan de gang is beter te zien, en om de verborgen delen van het decor te spotten. Een fiets, een autootje, een verzameling rollators, maar ook 'wegenwerken,' waar ze wie weet hoe diep aan het graven zijn.

Uiteindelijk is Radman een oproep tot verbeelding, want 'onder elk dak woont iemand die leeft,' en **'er zijn zo veel verhalen – als je ze maar wil zien, of horen.'**

Tekst: Elisabeth Morrhey